

Høyems supergruppe lover å spille høyt

OSLO: Sivert Høyems nye band Paradise kan gjerne kalles supergruppe.

For med seg har den norske storstemmen følgende lag: Rob Ellis, trommeslageren til PJ Harvey, Rob McVey, som spiller gitar for Marianne Faithfull og Simone Butler, bassisten i Primal Scream. Paradise gjør sin aller første norgeskon-

sert 17. november på Rockefeller. Kwartetten gjør sin norgesdebut i november.

- Det er utrolig morsomt at vi har fått til denne konserten hos oss. Dette blir definitivt et av høstens høydepunkter og en unik begivenhet for Sivertfans, sier en spent Bo Terje Hustoft i bookingavdelingen på Rockefeller. Ifølge pressemeldingen skal et tilfeldig møte i

Oslo ha gitt umiddelbar kjemi mellom det som skulle bli Paradise-medlemmene. De delte «et ønske om å formidle den umiddelbare og eksplosive opplevelsen en konsert kan gi, i en verden besatt av det digitale». Og det var Sivert Høyem som proklamerte på Twitter da han offentliggjorde sitt nye band:

- It will be loud! (NTB)

NYTT BAND: Sivert Høyem er klar med nytt band, kalt Paradise, som slipper EP i oktober og norgesdebuterer i november. **ARKIVBILDE**

laid back

PÅ FLYTTEFOT: Hjemme er best, men nå går Knut Anders Sørum svanger med tanker om å flytte studiobiten til Oslo.

derimot mest som monteringsplass for det **FOTO: ASBJØRN RISBAKKEN**

Sørum legger ikke skjul på at turneen har gått rundt økonomisk.

- Det har kommet penger inn, men jammen har det gått penger ut også, ler han.

- Men det er valg jeg har gjort - jeg kunne droppet kor, kjørt på med en billigere lyd- og lyspakke, mindre band og så videre, men når jeg skulle ut på min første turne med eget materiale ville jeg gjøre det skikkelig, sier Sørum som også liker tanken på

at han med dette har skaffet arbeidsplasser til musikere og teknikere.

- Å gi musikere og sangere jobb har alltid vært en drøm, sier han.

To måneder fri

Mot slutten av turneen måtte han svinge innom de siste forberedelsene til årets Sommerlagere også.

- Selv om det å synge egne låter og slagere på Gjøvik gård er

to vidt forskjellige ting, er det noe helt spesielt med Sommerlagere. Når vi begynner å øve sammen er det som å møte en gammel venn og ettersom dette er den siste utgaven blir det unektelig en sånn «siste natten med gjengen»-følelse over det, sier Sørum som i september og oktober tar helt fri.

- Da skal jeg kople helt av og skru av telefonen. Til og med manageren min aner ikke hvor jeg skal, humrer han fornøyd.

FOLK FEST: Øyvind Staveland (t.v.), Jan Toft og resten av Vamp leverte varene for vel 200 publikummere i bakgården på Kaffka torsdag kveld. **FOTO: FRODE HERMANRUD**

Heavy i bakgården

GJØVIK: En rå Jan Toft på frifot uten sikkerhetslenke tar Vamp 25 år tilbake i tid.

FRODE HERMANRUD
frode.hermanrud@oa.no

Selv om vegen har vært brolagt med både humper og oppturer, har Vamp siden plattedebuten «God morgen søster» i 1993 vært et av landets mest populære og slitesterke band.

Rufsete kanter

I årenes løp har medlemmer - ikke minst vokalist - kommet og gått, men siden noen år tilbake er gamlefar sjøl, Jan Toft, tilbake som vokalist. Det gjør at det Vamp som besøkte bakgården på Kaffka torsdag kveld, er et band som så vidt passer inn på sendeflaten til Nitimen. For bandet stiller med rufsete kanter, massive gitarer signert Bjørn Berg og en Jan Toft bak mikrofonen som er like forutsigbar i oppførselen på scena som utspilene til Donald Trump. Med det som utgangspunkt fikk de vel 200 i bakgården en herlig og heftig kveld med Vamp som på sin side bød både på sikre svisker og noen bredbeinte knallperler av noen låter.

Gjennomsløkt

Vamp vartet tidlig opp med den nydelige «13 humler», klassikeren «Sommar i hek-

ken» og en naken og fullstendig gjennomsløkt versjon av «Hallo-adjø» som i «alle år» har vært et av Vamps fyrverkerinumner, men som nå spilles slik den ble komponert: Tofts gitarspill og inderlige vokal med Øyvind Staveland listende ved siden av som en skygge med fiolinen.

Det er forresten alltid et bevis på selvillit og en klokkeretro på egen katalog når band brenner av superslagerne tidlig i konserten. Vamp har trua på seg selv, og lot publikum få «Tir n'a Noir» midtveis i konserten, i stedet for mot slutten som ville vært det mest naturlige, for ikke si forutsigbare.

Ny låt

Kveldens høydepunkt kom i form av en ellevill versjon av «Maleren», som er en litt gjemt låt mot slutten av Vamps andrealbum «Horisonter» fra 1994. Her åpnet bandet alle sluser og lot særlig Bjørn Berge få utfolde seg.

Kaffka-publikummet fikk som bonus servert en helt ny låt også - en stille og pyntelig vise med en årgangstekst fra Lars Saabye Christensen, ført i penn da den kommende superforfatteren bare var tenårings. En trivelig låt med Odin Staveland som vokalist som så absolutt har det som skal til for å bli en ny konsertfavoritt med Vamp.